

Ενάντια στις ειδικές συνθήκες κράτησης

7/2014

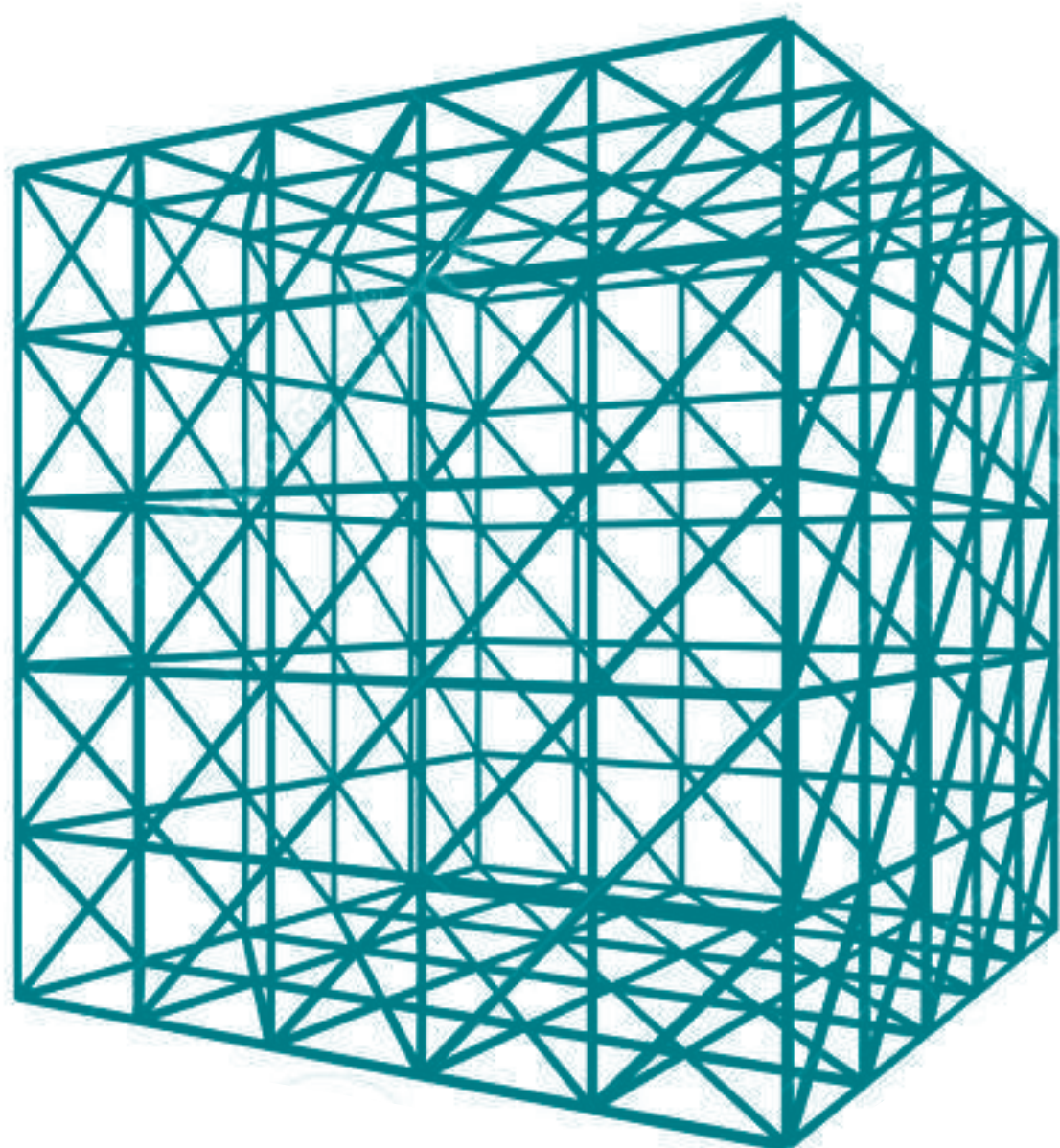
Έχουμε και λέμε...

Οι διαταξικοί συμβιβασμοί, που είχαμε συνηθίσει, έχουν παρέλθει προ πολλού. Το κοινωνικό συμβόλαιο μάς τέλειωσε και κράτος & αφεντικά προκειμένου να επιβιώσουν απ' την “κρίση” τους, εντείνουν (ελλείψει αντιστάσεων) τον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο. Για να το πετύχει αυτό, το κράτος, αναβαθμίζει το νομικό του οπλοστάσιο και επιστρατεύει διάφορες πολιτικές κοινωνικής διαχείρισης.

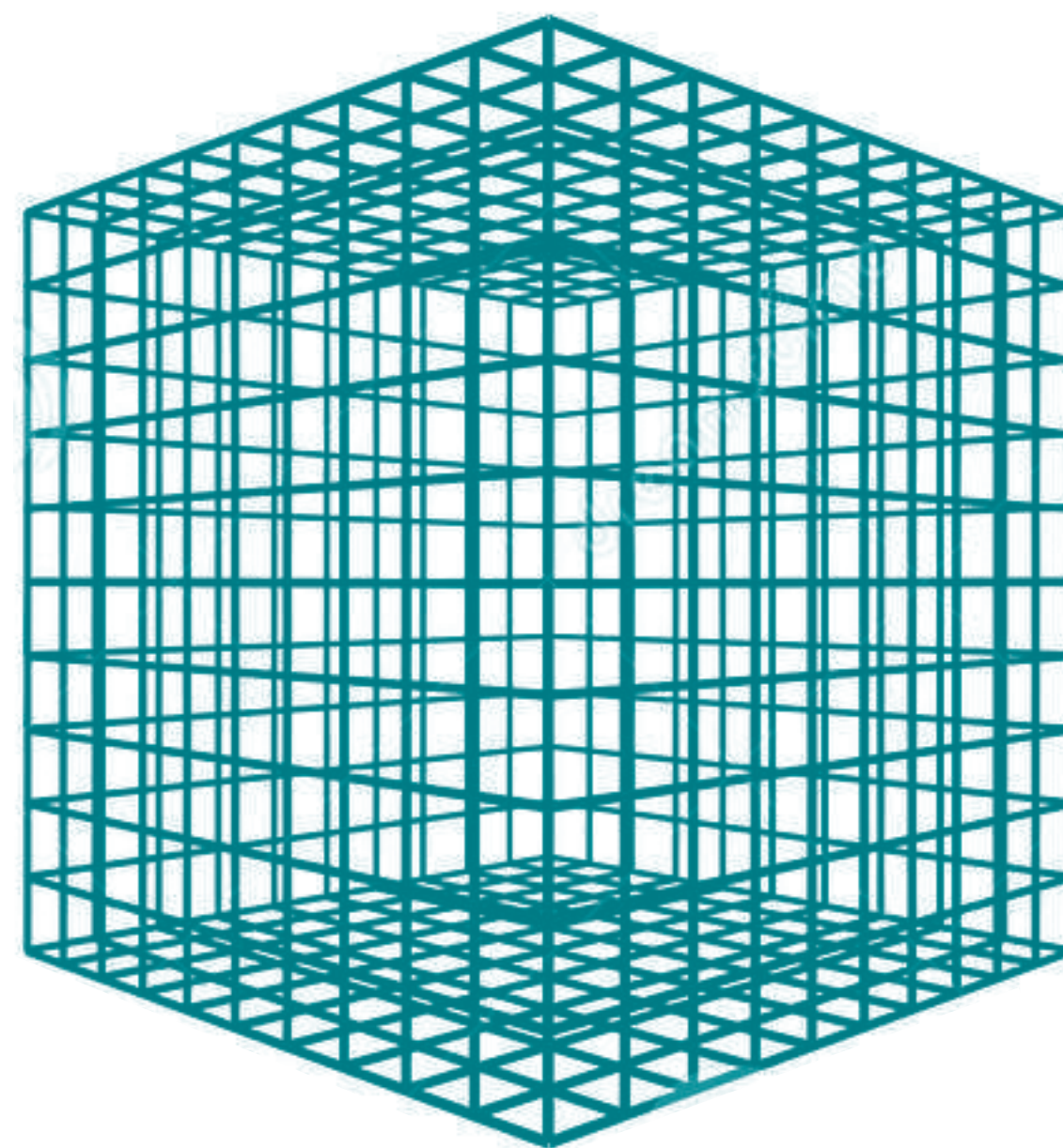
Μέσω των μηχανισμών του καταφεύγει στην δημιουργία “εσωτερικών εχθρών”. Έτσι, από την μία ανάγει την (πλασματική) ανάγκη των “νοικοκυραίων” για ασφάλεια στο μέγιστο κοινωνικό ζήτημα, εξασφαλίζοντας την σιωπή και άτυπη συναίνεση όσων συσπειρώνονται γύρω από αυτό. Από την άλλη, δίνοντας λύση στο πρόβλημα που το ίδιο έχει κατασκευάσει, δημιουργεί συνθήκες παρανομοποίησης για

υποκείμενα που ξεφεύγουν από τις καθορισμένες κοινωνικές νόρμες, οπότε και η “διαχείρισή” τους γίνεται με ποινικούς όρους.

Κάπως έτσι λοιπόν εισπράττοντας την πολιτική υπεραξία από την πάταξη του “εσωτερικού εχθρού”, το κράτος διευρύνει την καταστολή και την επιτήρηση εφαρμόζοντας το δόγμα “νόμος και τάξη”. Έτσι: i) βλέπουμε τον κυρίαρχο μηχανισμό καταστολής, την ελληνική αστυνομία, να αναδιαρθρώνεται και τις αρμοδιότητές της να επεκτείνονται, ii) βλέπουμε να δημιουργούνται στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους μετανάστες με επ' αόριστον κράτηση & iii) να αναδιαμορφώνεται η συνθήκη του εγκλεισμού, με την δημιουργία φυλακών υψίστης ασφαλείας.

Ενημερωτικά. Οι φυλακές πλέον θα αποτελούνται από 3 τύπους κλιμακούμενης έντασης της καταστολής. Αποκορύφωμα οι 3ου τύπου φυλακές (υψίστης ασφαλείας) όπου θα κρατούνται όσοι διώκονται σύμφωνα με τις νομοθεσίες περί “τρομοκρατίας”, οργανωμένου εγκλήματος και απειθαρχίας κρατούμενου. Στις νέου τύπου φυλακές θα απαγορεύονται οι άδειες, η απομόνωση θα είναι σχεδόν μόνιμη συνθήκη, ο προαυλισμός και τα επισκεπτήρια μειώνονται στο ελάχιστο, ενώ την φύλαξη αναλαμβάνουν ειδικά κλιμάκια μπάτσων.

Οι φυλακές αλλάζουν εμείς όχι

Θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε κόντρα στη βαρβαρότητά τους. Γιατί οι φυλακές πάντα αποτελούσαν μέσο κοινωνικής και παραγωγικής πειθάρχησης και υποτίμησης (των μέσα και των έξω), ήταν και θα είναι μια επικερδής επιχείρηση αποθήκευσης και εξόντωσης του πλεονάζοντος εργατικού δυναμικού και αντιπροσωπεύουν τον μέγιστο εγγυητή της Τάξης και της Ασφαλείας τους.

**Στεκόμαστε στο πλάι όλων όσων οργανώνονται
& αγωνίζονται εντός κι εκτός των τειχών.**

Να χορέψουμε
στα συντρίμια των φυλακών

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου